

DE VISSERIJ IN DE E.E.G.

(Vervolg van blz. 15)

de E.E.G. gaven de landen van de E.V.A. het voornemen te kennen de verwezenlijking van de E.V.A. voort te zetten. Enkel Oostenrijk achtte zijn aanvraag om associatie met de E.E.G. nog steeds geldig.

Anderzijds werden ook pogingen ondernomen om de besprekingen tussen Groot-Brittannië en de E.E.G. weer op gang te brengen. Uiteindelijk kwam men in juli 1963 tot een overeenkomst. Om de drie maanden zouden in het kader van de West-Europese Unie en op ministerieel vlak besprekingen worden gehouden tussen Groot-Brittannië en de E.E.G.-landen. De dagorde van deze bijeenkomsten zou zowel problemen van politieke als van economische aard omvatten.

2. De betekenis van de onderhandelingen voor de visserij.

De toetreding of associatie van de E.V.A.-landen tot de E.E.G. zou vër strekkende gevolgen voor het visserijbedrijf geboekt hebben. Dit kan duidelijk aan de hand van cijfers over de buitenlandse handel in visserijproducten tussen de twee economische groepen worden aangetoond. Tevens kan op de plannen tot verwezenlijking van een nauwere samenwerking tussen beide gemeenschappen worden gewezen en kunnen de mogelijke gevolgen voor de visserij nader worden ontleed.

a. Handelsstromingen in visserijproducten tussen de E.V.A. en de E.E.G.

De buitenlandse handel in visserijproducten van de E.E.G. is gekenmerkt door een belangrijk importsaldo (356,2 mln kg in 1961), terwijl de E.V.A. jaarlijks over een aanzienlijk exportsaldo beschikt (258,3 mln kg in 1961). Deze gegevens komen dan ook tot uiting in de handelsstroming en in visserijproducten tussen de twee economische groepen. Onderstaand wordt de in- en uitvoer van de E.E.G., vnl. ten overstaan van de E.V.A.-landen, toegelicht.

(i) Invoer uit de E.V.A.

De E.V.A. vormt voor de E.E.G. de belangrijkste bevoorradingsbron van visserijproducten. In 1961 importeerden de E.E.G.-landen in totaal 646,9 mln kg visserijproducten waarvan 227,9 mln kg of 35,2 % uit de E.V.A. afkomstig waren (zie tabel 8). Uit de overige derde landen werd 222,0 mln kg of 34,4 % betrokken, terwijl de diverse E.E.G.-landen in de andere lidstaten 196,9 mln kg of 30,4 % importeerden.

Tabel 8 — Invoer van visserijproducten in de E.E.G. 1961 (a)

Lidstaten	Invoer uit de in T	%	Invoer uit de in T	%
België-Luxemburg	61.852	71,4	10.039	11,6
West-Duitsland	36.190	15,1	150.092	62,5
Frankrijk	61.214	44,3	11.637	8,4
Italië	25.729	17,0	44.746	29,6
Nederland	11.954	38,6	11.431	36,9
Totaal	196.939	30,4	227.945	35,2

(a) Bron: diverse nationale statistieken.

Onder de E.V.A.-landen is Denemarken de belangrijkste leverancier: in 1961 bedroeg de export naar de E.E.G. 111,0 mln kg of 48,7 % van de totale leveringen van de E.V.A. Noorwegen volgde met 44,2 mln kg (19,4 %), Zweden met 33,7 mln kg (14,8 %), Portugal met 31,0 mln kg (13,6 %) en het Verenigd Koninkrijk met 8,0 mln kg (3,4 %). De afzet van Oostenrijk en Zwitserland is onbeduidend.

De E.V.A.-landen exporteren vooral verse of bevroren bodemvis en verse haring. Het Verenigd Koninkrijk voert ook belangrijke hoeveelheden schaal- en weekdieren en bewerkte haring naar de E.E.G. uit, terwijl Portugal bijna uitsluitend viskonserven (sardines) levert.

West-Duitsland is met 150,1 mln kg of 65,8 % van de totale import uit de E.V.A. de voornaamste cliënt. Italië komt op de tweede rang met 44,7 mln kg of 19,6 %; Frankrijk (11,6 mln kg), Nederland (11,4 mln kg) en België-Luxemburg (10,0 mln kg) nemen elk ca 5 % voor hun rekening.

(ii) Uitvoer naar de E.V.A.

Op een totale uitvoer in 1961 van 290,7 mln kg, wisten de E.E.G.-landen slechts 20,8 mln kg, hetzij 7,2 %, in de E.V.A. af te zetten.

West-Duitsland exporteerde 11,3 mln kg of 54,55 % van de totale afzet in de E.V.A. (vnl. verse of bevroren vis naar Oostenrijk), terwijl door Nederland 8,2 mln kg of 39,6 % (vnl. verse en bevroren vis naar het Verenigd Koninkrijk) werden geleverd. De uitvoer van België en Frankrijk is van minder betekenis; voor Italië werd geen export genoteerd.

b. Integratieplannen tussen de E.V.A. en de E.E.G.

Het Verdrag van de E.V.A. is uitsluitend van toepassing op industriële goederen. Op aandringen van Noorwegen werden evenwel bepaalde visserijproducten als industriële goederen beschouwd; deze producten zijn: bevroren of gekoelde visfilets, gepelde en gekoelde of bevroren steurgarnalen. Konserven van vis en schaal- en weekdieren worden vanzelfsprekend als industriële producten aanzien (1). Dit heeft tot gevolg dat de douanetarieven van deze visserijproducten volgens hetzelfde ritme als de rechten voor industriële goederen afgebroken worden. Momenteel zijn de invoerrechten binnen de E.V.A. op 50 % van de oorspronkelijke

Al de voornoemde cijfers zijn sprekend, terwijl zij bevestigd worden door andere, die niet minder opvallend zijn. Inderdaad, als men enkel rekening houdt met het aantal vissers die jaarlijks in dienst komen, krijgt men volgende cijfers:

1963: 2.493
1962: 2.609
1961: 3.009
1960: 3.415
1959: 3.537
1954: 3.135

De daling is dus niet onbelangrijk, maar deze cijfers geven enkel de brute aanwinsten weer. Teneinde 'n beter beeld te krijgen van de vernieuwing der effectieven, dient men rekening te houden met de overgangen van de visserij naar de handel en ook omgekeerd.

Deze zuivere aanwinsten zijn dan de volgende, en hier dient speciaal gewezen op de dalende lijn van de effectieven:

1963: 2.086
1962: 2.229
1961: 2.727
1960: 3.148

Boulogne schakelt over op de hektreilvisserij

Na lange tijd gearzeld te hebben om zich in het domein van de nieuwe scheepsconstructies te gooien, heeft een Boulonense rederij dan toch besloten over te gaan tot een modernisatie van de vloot.

Tot op heden waren er zes treilers in bestelling, maar thans werden hieraan nog twee treilers toegevoegd, en wel van het hektreilertype van respectievelijk 51 en 58 meter lengte.

Aldus hebben ook de Boulonense reders de enigszins aarzelende houding ten overstaan van de hekvisserij overwonnen. Anderzijds evenwel hebben zij het wantrouwen ten overstaan van de vriestrelers nog steeds niet overwonnen, niettegenstaande de erkende vooruitzichten welke deze techniek biedt op de aanvoermarkten. De redersmiddens zijn algemeen van oordeel dat inderdaad de tijd nog niet is gekomen om nu reeds op zee te gaan diepvriezen, rekening houdend met de prijzen voor diepvriesvis en de actuele uitrustingen en haveninstallaties.

Niettemin werden 5 of 6 van de 21 treilers, welke voorzien zijn in het kader van de modernisatie van de Boulonense vloot, derwijze opgevat, dat men achteraf steeds kan overschakelen tot vriestrelers.

X X X

Dit modernisatieprogramma dat loopt over de jaren 1964, 1965 en 1966 omvat 21 treilers voor de ver-

1959: 3.132
1958: 3.322
1957: 3.043
1956: 2.946

Zo is dus het gemiddeld aantal aanwinsten, dat in de periode 1956-1960 nog gemiddeld 3.160 bedroeg in 1964 teruggevallen tot 2.086, hetzij een verlies van 1.000 man per jaar.

Er is hierbij nog een reden te meer om zich in Frankrijk te verontrusten en wel het feit dat de vissers die van het eigenlijke beroep overgaan tot handeldrijven in het algemeen genomen mannen zijn van beneden de 30 jaar. Hiertegeover staat dan het feit dat de mensen van de handel teruo overschakelen op het vissersberoep reeds een hogere leeftijd hebben.

Aldus doen de toestanden in verband met het bemanningsprobleem zich in Frankrijk voor. Zoals men ziet is er reden te over om zich te gaan verontrusten, temeer daar Frankrijk ook druk bezig is aan een sanering van het produktieapparaat, hetgeen in de eerste plaats een goede rekrutering vergt. — B

se visserij met een globale investering van 580 miljoen frank. Dit plan werd uitgewerkt in functie van verscheidene elementen;

— de ouderdom van de huidige vloot en exploitatie;

— de mogelijkheden van zelf-financiering van de reders die deelnemen aan de « Société Interprofessionnelle »;

— de vooruitzicht van de Europese Markt gedurende de tien eerstkomende jaren;

— de economische en sociale vooruitzichten op regionaal gebied;

— de noodzakelijkheid tot modernisatie door de hekvisserij, de automatisatie en mogelijk de diepvries aan boord;

— de rentabiliteit van de eenheden.

Om nu maar even de vooruitzichten van de « Europese Markt » in beschouwing te nemen, zijn de raadgevers van de « Société Interprofessionnelle » van oordeel dat, voor wat de verse visproduct, men bij een gematigde expansie toch een stijging van 4 % per jaar mag aanvaarden. Voor wat de diepvriesvis betreft is vernoemd organisme de mening toegedaan dat de vooruitgang sneller zal gaan, en volgens de zones van consumptie, mag geraamd worden op 10 % tot 30 % per jaar. Daartegenover zijn de deskundigen van oordeel dat men bijzonder voorzichtig zal moeten zijn met de zoutindustrie, die een langzame maar niettemin zekere daling vertoont. — B